

عنوان مقاله:

رابطه سکوت سازمانی با سبک رهبری با در نظر گرفتن نقش تعدیل گری شخصیت

محل انتشار:

مجله مطالعات راهبردی در صنعت نفت و انرژی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

رضا شریعتی - پژوهشگاه صنعت نفت، تهران

مهدی افخمی اردکانی - پژوهشگاه صنعت نفت

خلاصه مقاله:

اگر چه از کارکنان انتظار می رود که با دانش، ایده ها، نظرات و پیشنهادهای خود، در جهت توسعه سازمان مشارکت داشته باشند، اما گاهی اوقات آن ها ترجیح می دهند که سکوت پیشه کنند. هدف از انجام تحقیق حاضر، بررسی رابطه سکوت سازمانی با سبک رهبری با در نظر گرفتن نقش تعدیل گری شخصیت در پژوهشگاه صنعت نفت بوده است. تحقیق حاضر از نظر هدف، از نوع کاربردی و از نظر نحوه گردآوری اطلاعات، توصیفی و از نوع همبستگی است که با روش مدل سازی معادلات ساختاری انجام گرفته است. جامعه آماری این پژوهش را ۳۵۰ نفر از کارکنان پژوهشی پژوهشگاه صنعت نفت تشکیل داده است که از آن میان ۱۱۵ نفر به عنوان نمونه آماری و با روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش شامل پرسشنامه های سبک رهبری باس و اولیو (۲۰۰۰)، شخصیت (۱۹۹۳) گلدبرگ و سکوت سازمانی واکلا و بوراداس (۲۰۰۵) بود. پایایی پرسشنامه های مذکور از طریق آلفای کرونباخ محاسبه و روایی آن از طریق سنجش روایی محتوا و روایی همگرا (AVE) بررسی و هر دو مورد تایید شد. داده های جمع آوری شده با نرم افزارهای SPSS و Smart PLS تجزیه و تحلیل گردید و نتایج نشان داد که سبک رهبری تعاملی و تحولی رابطه ای معکوس و معنادار و سبک عدم مداخله، رابطه ای مستقیم و غیرمعنادار با سکوت کارکنان دارد. همچنین شخصیت (درونگرا) نیز رابطه مستقیم و معناداری با سکوت کارکنان دارد. یافته ها نشان داد برای کارکنان دارای شخصیت درونگرا، رهبری عدم مداخله باعث شدت سکوت آنها شده و متغیر شخصیت در مورد رهبری تعاملی و رهبری تحولی با سکوت، نقش تعدیل گری ایفا نمی کند.

کلمات کلیدی:

Organizational Silence, Personality, Leadership Style, Research Institute of Petroleum Industry
سکوت سازمانی، شخصیت، سبک رهبری، پژوهشگاه صنعت نفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1718251>

